29. pyytää komissiota raportoimaan parlamentille vuosittain EU:n verotuksen hallintopolitiikasta lokakuusta 2010 lähtien;

*

* *

30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Naisten ja miesten tasa-arvo Euroopan unionissa – 2009

P7_TA(2010)0021

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. helmikuuta 2010 naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa – 2009 (2009/2101(INI))

(2010/C 341 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimus) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan 2 alakohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 157 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 23 artiklan,

— ottaa huomioon komission 27. helmikuuta 2009 antaman kertomuksen naisten ja miesten tasa-arvosta – 2009 (KOM(2009)0077),

— ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2000 annetun komission tiedonannon ”Kohti sukupuolten tasa-arvoa koskevaa yhteisön puitestrategiaa (2001–2005)” (KOM(2000)0335) sekä naisten ja miesten tasa-arvoa Euroopan unionissa käsittelevät komission vuosikertomukset 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 ja 2008 (KOM(2001)0179, KOM(2002)0258, KOM(2003)0098, KOM(2004)0115, KOM(2005)0044, KOM(2006)0071, KOM(2007)0049) ja KOM(2008)0010),

— ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY ([1]) (uudelleenlaadittu toisinto),

— ottaa huomioon 19. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman osuus- ja yhteisötaloudesta ([2]),

— ottaa huomioon komission 3. lokakuuta 2008 antaman tiedonannon ”Työ- ja yksityiselämän tasapainon parantaminen: enemmän tukea työ-, yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen” (KOM(2008)0635),

— ottaa huomion komission 3. lokakuuta 2008 tekemän ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta (KOM(2008)0636),

([1]) EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0062.

Keskiviikko 10. helmikuuta 2010

— ottaa huomioon komission 3. lokakuuta 2008 tekemän ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY muuttamisesta (KOM(2008)0637),

— ottaa huomioon komission 3. lokakuuta 2008 antaman kertomuksen esikouluikäisten lasten hoitojärjestelyjä koskevien Barcelonan tavoitteiden täytäntöönpanosta (KOM(2008)0638),

— ottaa huomioon Euroopan neuvoston ihmiskaupan vastaisen yleissopimuksen (CETS nro 197) ratifioinnin etenemisen,

— ottaa huomioon Euroopan työmarkkinaosapuolten 22. maaliskuuta 2005 hyväksymät toimintapuitteet sukupuolten tasa-arvon varmistamiseksi,

— ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen, joka hyväksyttiin vuonna 1979,

— ottaa huomioon 23. ja 24. maaliskuuta 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän Euroopan tasa-arvosopimuksen,

— ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta ([1]),

— ottaa huomioon 24. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman naisten maahanmuutosta: naispuoliset maahanmuuttajat ja heidän asemansa Euroopan unionissa ([2]),

— ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kansalaisia varten” – Tukholman ohjelma ([3]),

— ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelmasta 2006–2010 ([4]),

— ottaa huomioon naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia käsittelevän neuvoa-antavan komitean toiminnan ja sen 22. maaliskuuta 2007 antaman lausunnon sukupuolten välisestä palkkakuilusta,

— ottaa huomioon 3. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvosta – 2008 ([5]),

— ottaa huomioon 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta ([6]),

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0098.
([2]) EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 118.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0090.
([4]) EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 56.
([5]) EUVL C 295 E, 4.12.2009, s. 35.
([6]) EUVL C 16 E, 22.1.2010, s. 21.

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan ja 119 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A7-0004/2010),

A. ottaa huomioon, että naisten ja miesten tasa-arvo on yksi EU:n perusperiaatteista ja se on tunnustettu Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, ja panee niin ikään merkille, että vaikka alalla on edistytty merkittävästi, naisten ja miesten välillä on edelleen suurta epätasa-arvoisuutta,

B. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa on meneillään laajamittainen talous-, rahoitus- ja sosiaalikriisi, joka vaikuttaa erityisesti naisten työmarkkinatilanteeseen,

C. katsoo, että äitiyttä ja isyyttä on pidettävä perusoikeuksina ja että ne ovat välttämättömiä yhteiskunnallisen vakauden kannalta, ja ottaa huomioon, että Euroopan unionin tasolla on annettu direktiivit äitiyslomasta ([1]) ja vanhempainlomasta ([2]), mutta isyysvapaata koskevaa lainsäädäntöä ei vieläkään ole,

D. katsoo, että käytettävissä olevien tietojen perusteella kriisi on koskenut alkuvaiheessa yleisesti ottaen enemmän miehiä kuin naisia, mikä johtuu ammatti- ja alakohtaisesta eriytymisestä, mutta ottaa huomioon, että tilanne on toinen tietyissä maissa ja tietyillä aloilla, erityisesti perinteisillä naisvaltaisilla teollisuudenaloilla, joilla suuri joukko yrityksiä on sulkenut ovensa ja siirtänyt toimintansa ulkomaille; toteaa, että osa-aikatyötä tekee 31,1 prosenttia naispuolisista palkansaajista, kun vastaava luku miehillä on 7,9 prosenttia; toteaa, että enemmistö tiettyjen julkisten palvelujen henkilöstöstä on naisia ja joissakin jäsenvaltioissa koulutus-, terveys- ja sosiaalipalvelujen alan henkilöstöstä jopa kaksi kolmasosaa on naisia; katsoo siksi, että kriisi on uhka erityisesti naisille, jos näiden alojen määrärahoja supistetaan,

E. panee merkille, että perinteisesti köyhyys ja pieni eläke on ollut suurempi uhka naisille ja erityisesti yksinhuoltajaäideille ja yli 65-vuotiaille naisille; toteaa, että nämä saavat usein vähimmäistoimeentulon rajoilla olevaa eläkettä eri syistä johtuen, muun muassa perhe-elämään keskittymisestä seuraavan työssäkäynnin loppumisen tai keskeytymisen vuoksi tai koska he ovat työskennelleet puolison yrityksessä, esimerkiksi kaupan ja maatalouden aloilla, ilman palkkaa ja kuulumatta sosiaaliturvajärjestelmään, ja huomauttaa, että useimmilla toimilla tuetaan lapsiperheitä, vaikka jopa 35 prosenttia talouksista koostuu yksinasuvista, joista suurin osa on naisia,

F. ottaa huomioon, että naisten työllisyysaste on keskimäärin 59,1 prosenttia (vaihteluväli on kuitenkin suuri: 37,4 prosentista 74,3 prosenttiin) mutta sen jatkuva nousu vuodesta 2000 lähtien ei ole suinkaan parantanut naisten työoloja ja sekä ammatillinen että alakohtainen eriytyminen jatkuu,

G. katsoo, että osuus- ja yhteisötalouden yritykset ovat esimerkki naisten onnistuneesta työllistämisestä ja että ne parantavat naisten sosiaalista asemaa, lisäävät heidän taloudellista riippumattomuuttaan ja mahdollistavat työ- ja perhe-elämän paremman yhteensovittamisen, erityisesti tarjoamiensa lasten-, vanhusten- ja vammaistenhoitopalvelujen ansiosta,

H. ottaa huomioon, että naisten ja miesten palkkaerot ovat vakiintuneet korkealle tasolle (14 ja 17,4 prosentin välille) vuodesta 2000 lähtien, vaikka komissio on toteuttanut tähän liittyen lukuisia toimenpiteitä ja vaikka jäsenvaltiot ovat sitoutuneet parantamaan tilannetta,

I. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 157 artiklassa todetaan, että ”[j]okainen jäsenvaltio huolehtii sen periaatteen noudattamisesta, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka”, ja että tämä periaate on vahvistettu johdonmukaisesti Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä,

([1]) Neuvoston direktiivi 92/85/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä, EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1.

([2]) Neuvoston direktiivi 96/34/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1996, UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevasta puitesopimuksesta, EYVL L 145, 19.6.1996, s. 4.

Keskiviikko 10. helmikuuta 2010

J. ottaa huomioon, että edellä mainitussa 18. marraskuuta 2008 annetussa päätöslauselmassa komissiota kehotetaan esittämään Euroopan parlamentille 31. joulukuuta 2009 mennessä lainsäädäntöehdotus miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan nykyisen lainsäädännön tarkistamisesta,

K. ottaa huomioon, että myös miehet kärsivät ammatillisesta ja alakohtaisesta eriytymisestä sekä sukupuolistereotypioista, vaikkakin vähemmässä määrin,

L. katsoo, että vastuuta perheestä ja kodinhoidosta on jaettava naisten ja miesten kesken – etenkin hyödyntämällä enemmän vanhempain- ja isyysvapaita – naisten ja miesten tasa-arvon edistämiseksi ja toteuttamiseksi, mutta pitää valitettavana, että työmarkkinaosapuolten puitesopimuksessa vanhempainlomasta (heinäkuu 2009) ei käsitellä palkallista vapaata, jolla olisi ratkaiseva vaikutus siihen, miten moni mies ottaa vanhempainlomaa, sekä työ- ja perhevelvollisuuksien tasavertaiseen jakamiseen naisten ja miesten kesken,

M. katsoo, että lasten, vanhusten ja muiden huollettavien hoitopalvelujen saatavuus on olennaista, jotta naiset ja miehet voivat osallistua työmarkkinoille ja koulutukseen yhdenvertaisesti,

N. ottaa huomioon, että Barcelonassa 15. ja 16. maaliskuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston kokouksessa jäsenvaltioita kehotettiin tarjoamaan päivähoitopalveluja vuoteen 2010 mennessä vähintään 90 prosentille kolmevuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä lapsista ja vähintään 33 prosentille alle kolmevuotiaista lapsista, mutta toteaa, että yli puolet jäsenvaltioista on vielä kaukana tästä tavoitteesta,

O. toteaa, että Euroopan unionissa yliopistotutkinnon vuonna 2008 suorittaneista 58,9 prosenttia on naisia, jotka ovat myös enemmistö kauppa-, hallinto- ja oikeustieteellisten tiedekuntien opiskelijoista, mutta siitä huolimatta naiset ovat edelleen vähemmistönä yritysten ja hallinnon vastuutehtävissä ja poliittisissa elimissä; ottaa huomioon, että tietojenkäsittelyalalla, teknisellä alalla ja fysiikan alalla tutkinnon suorittaneiden naisten osuus on alhainen, minkä seurauksena naisia työskentelee suhteellisesti vähemmän yksityissektorilla, joka on olennaisen tärkeä talouden elpymisen kannalta; katsoo, että palkkaerot miesten ja naisten välillä tietojenkäsittelyalalla ovat pikemminkin suurentuneet kuin kaventuneet ajan myötä,

P. ottaa huomioon, että naispuolisten Euroopan parlamentin jäsenten osuus nousi 7. kesäkuuta 2009 pidettyjen europarlamenttivaalien jälkeen vaalikauden 2004–2009 32,1 prosentista 35 prosenttiin ja että naispuolisten valiokuntapuheenjohtajien määrä nousi 25 prosentista 41 prosenttiin ja naispuolisten varapuhemiesten määrä 28,5 prosentista 42,8 prosenttiin, mutta naiskvestorien määrä laski kolmesta kahteen,

Q. katsoo, että tiettyjen, samanaikaisesti useita ongelmia ja riskejä sekä kaksinkertaista syrjintää kohtaavien naisryhmien olosuhteissa on havaittavissa heikkenemistä ja että erityisen alttiita ovat vammaiset naiset ja naiset, joilla on huollettavia, sekä iäkkäät, vähemmistöihin kuuluvat naiset ja maahanmuuttajanaiset,

R. katsoo, että maahanmuuttajanaiset kärsivät työmarkkinoilla kaksinkertaisesta syrjinnästä sukupuolensa ja maahanmuuttaja-asemansa vuoksi; katsoo, että korkeasti koulutetuista maahanmuuttajanaisista yksi viidestä työskentelee vähäistä ammattitaitoa vaativissa tehtävissä ja että erityisen haavoittuvassa asemassa ovat kotitalouksissa, hotelli- ja ravintola-alalla ja maataloudessa työskentelevät maahanmuuttajanaiset,

S. ottaa huomioon, että niin naisten kuin miestenkin työllisyysaste on maaseudulla muita alueita matalampi; ottaa lisäksi huomioon, että monet naisista eivät koskaan ole virallisesti työmarkkinoilla eikä heitä siten myöskään rekisteröidä työttömiksi tai sisällytetä työttömyystilastoihin, mikä aiheuttaa tiettyjä taloudellisia ja juridisia ongelmia sairaus- ja äitiyslomaan, eläkeoikeuksien kertymiseen ja sosiaaliturvaan liittyen sekä ongelmia avioeron yhteydessä; ottaa huomioon, että maaseutualueet kärsivät pahoin laadukkaiden työpaikkojen puutteesta,

T. ottaa huomioon, että vähemmistöryhmiin kuuluvat naiset ja erityisesti romaninaiset joutuvat säännöllisesti monenlaisen syrjinnän kohteeksi rodun ja sukupuolen takia; katsoo, että kansallisten tasa-arvoelinten olisi puututtava moninkertaiseen syrjintään asianmukaisella tavalla,

U. katsoo, että ihmiskauppa on nykyajan orjakauppaa ja että useimmat sen uhrit ovat edelleen naisia ja tyttöjä,

V. ottaa huomioon, että edellä mainitussa 3. syyskuuta 2008 annetussa päätöslauselmassa kehotettiin jäsenvaltioita ratifioimaan viipymättä Euroopan neuvoston ihmiskaupan vastainen yleissopimus, joka on vahvin eurooppalainen oikeusväline taistelussa ihmiskauppaa vastaan, joka määritellään rikokseksi ja ihmisoikeuksien sekä ihmisarvon ja ihmisen koskemattomuuden loukkaukseksi; toteaa, että tähän mennessä vain 16 unionin jäsenvaltiota on ratifioinut yleissopimuksen,

W. katsoo, että naisiin kohdistuva väkivalta kaikissa muodoissaan on huomattava este naisten ja miesten tasa-arvon toteutumiselle ja että se on ihmisoikeuksien loukkauksista yleisimpiä eikä tunne maantieteellisiä, taloudellisia, kulttuurisia eikä yhteiskunnallisia rajoja; ottaa huomioon, että naisiin kohdistuva väkivalta on unionissa suuri ongelma, sillä aikuiselämänsä aikana noin 20–25 prosenttia naisista joutuu fyysisen väkivallan ja yli 10 prosenttia seksuaalisen väkivallan kohteeksi; panee merkille, että neuvoston puheenjohtajavaltio Espanja on ottanut naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnan yhdeksi painopistealueistaan,

X. ottaa huomioon, että seksuaali- ja lisääntymisterveydellä tarkoitetaan ihmisen yleistä fyysistä, henkistä ja sosiaalista hyvinvointia, joka koskee kaikkia sukupuolielimiin ja niiden toimintoihin ja toimintaan liittyviä näkökohtia eikä ainoastaan niiden terveyttä ja vahingoittumattomuutta, ja että naisten täysimääräisen fyysisen ja seksuaalisen itsemääräämisoikeuden tunnustaminen on edellytys seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevien oikeuksien ajamiselle ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiselle menestyksekkäästi,

Y. ottaa huomioon, että Euroopan tasa-arvoinstituutti perustettiin virallisesti vuonna 2006 ja että sen olisi pitänyt aloittaa toimintansa viimeistään 19. tammikuuta 2008, mutta se ei vieläkään ole täysimääräisesti toiminnassa,

Z. ottaa huomioon, että Lissabonin strategiassa on pyritty siihen, että 60 prosenttia työkykyisistä naisista saadaan työmarkkinoille, kun taas väestörakenteen muutoksen aiheuttamiin haasteisiin pyritään vastaamaan lisäämällä syntyvyyttä, jotta voitaisiin ottaa huomioon tulevat tarpeet; ottaa huomioon, että naisten ja miesten tasa-arvo sekä työ- ja yksityiselämän välinen tasapaino ovat edelleen väestörakenteen muutoksista käytävän keskustelun ytimessä,

1. on tyytyväinen, että komissio piti edellä mainitussa kertomuksessaan naisten ja miesten tasa-arvosta (2009) tärkeänä vahvistaa sukupuolten tasa-arvoon liittyviä toimintalinjoja jatkuvasti muuttuvassa taloustilanteessa, mutta korostaa, että tarvitaan lisää konkreettisia toimia ja uusia toimintalinjoja;

2. kritisoi sitä, että talouden elvytyshankkeet kohdistuvat lähinnä miesvaltaisille aloille; korostaa, että epätasa-arvo vain lisääntyy eikä vähene, jos miesten työllisyyden turvaamista tuetaan enemmän kuin naisten; pitää tärkeänä sisällyttää naisten ja miesten tasa-arvoon liittyvät toimintalinjat eurooppalaisiin, kansallisiin ja kansainvälisiin elvytyssuunnitelmiin kriisin torjumiseksi;

3. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita puolustamaan sosiaalisia oikeuksia ja takaamaan, että talous- ja rahoituskriisi ei johda sosiaalietuuksien ja -palvelujen leikkaamiseen etenkään lasten päivähoidossa ja vanhustenhuollossa; huomauttaa, että hoitoalan toimintalinjat ja hoitopalvelujen tarjoaminen liittyvät olennaisesti naisten ja miesten välisen tasa-arvon toteutumiseen;

4. katsoo, että talous-, rahoitus- ja sosiaalikriisi voi olla tilaisuus kehittää unionin taloutta tuottavampaan ja innovoivampaan suuntaan ja unionia yhteiskunnaksi, jossa naisten ja miesten tasa-arvo otetaan paremmin huomioon, mikäli hyväksytään asianmukaisia toimintalinjoja ja toimia;

5. kehottaa komissiota toimittamaan kriisin vaikutuksista naisiin ja miehiin tarkkoja tilastotietoja, joissa kiinnitetään huomiota työllisyysasteeseen, osa-aikatyöhön ja pysyviin tai määräaikaisiin työsuhteisiin liittyvään kehitykseen sekä seurauksiin, joita kriisin torjunnasta aiheutuu julkisille palveluille;

6. korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden on arvostettava, tuettava ja vahvistettava naisten asemaa osuus- ja yhteisötaloudessa, koska alalla on paljon naistyöntekijöitä ja sen tuottamat palvelut työ- ja yksityiselämän yhteensovittamiseksi ovat tärkeitä;

Keskiviikko 10. helmikuuta 2010

7. kehottaa jäsenvaltioita, jotka joutuvat toteuttamaan julkisen talouden vakauttamistoimenpiteitä, toimimaan siten, että nämä toimenpiteet eivät vaikuttaisi kohtuuttomasti naisten tilanteeseen, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan elvytyssuunnitelmia, joissa otetaan huomioon naisten ja miesten erityiset tarpeet ja tilanteet muun muassa sisällyttämällä sukupuolinäkökulma kaikkiin toimintalinjoihin (”gender mainstreaming”) ja talousarvioon (”gender budgeting”);

8. kritisoi sitä, että nykyisessä Lissabonin strategiassa sukupuolinäkökulmaa ei ole sisällytetty toimintalinjoihin juuri ollenkaan, ja pyytää neuvostoa ja komissiota sisällyttämään tulevaan, Lissabonin strategiaa seuraavaan ”EU 2020” -strategiaan sitä koskevan luvun;

9. kehottaa kansallisia tasa-arvoelimiä ottamaan käyttöön yhteisiä toimintatapoja, jotta ne voivat parantaa reagointia ja toimintaa moninkertaisen syrjinnän tapauksissa; vaatii lisäksi, että kansallisten tasa-arvoelinten on tarjottava koulutusta tuomareille, asianajajille ja muulle oikeushenkilöstölle moninkertaisen syrjinnän tunnistamisessa, estämisessä ja siihen reagoinnissa;

10. on tyytyväinen, että Lissabonin Eurooppa-neuvoston kokouksessa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 asetettu tavoite, jonka mukaan naisten työllisyysaste on vuoteen 2010 mennessä 60 prosenttia, saavutetaan piakkoin; korostaa kuitenkin, että valitettavasti merkittävä osa naisten työpaikoista on epävarmoja ja huonosti palkattuja; pahoittelee myös sitä, että jäsenvaltioiden väliset erot ovat suuria, sillä työllisyysaste vaihtelee 37,4 prosentista 74,3 prosenttiin; kehottaa jäsenvaltioita näin ollen toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tehostaakseen direktiivin 2006/54/EY täytäntöönpanoa;

11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota avustavien aviopuolisoiden tilanteeseen käsityöläisammateissa, kaupan alalla, maataloudessa, kalastuksessa ja pienissä perheyrityksissä sukupuolten tasa-arvon näkökulmasta ja ottaen huomioon sen, että naiset ovat haavoittuvammassa asemassa kuin miehet; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään yhteisomistuksen oikeudellisen käsitteen, jotta varmistettaisiin naisten oikeuksien täysimääräinen tunnustaminen maatalousalalla, naisten asianmukainen suojelu sosiaaliturvan suhteen ja heidän työnsä tunnustaminen;

12. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön toimenpiteitä ja positiivisia erityistoimia, jotta naiset voitaisiin ottaa mukaan hankkeisiin ja ohjelmiin, jotka koskevat ekologista rakennemuutosta, esimerkiksi uusiutuvia energialähteitä, sekä tieteen ja huipputekniikan alan töihin;

13. kannustaa jäsenvaltioita edistämään naisten yrittäjyyttä teollisuusalalla ja tukemaan naisten yritysten perustamista taloudellisesti sekä tarjoamalla näille ammatillista neuvontaa ja asianmukaista koulutusta;

14. huomauttaa, että naisten omat tulot ja palkkatyö ovat edelleen avain heidän taloudelliseen riippumattomuuteensa ja parempaan tasa-arvoon naisten ja miesten välillä koko yhteiskunnassa; korostaa, että etenkin yhteiskunnan ikääntyessä tarvitaan sekä miehiä että naisia työvoimapulan estämiseksi;

15. toteaa, että naisten köyhyysriski on suurempi, koska naisten ja miesten välinen keskimääräinen palkkaero on edelleen suuri, ja että myös jäsenvaltioiden ja eri alojen väliset erot ovat suuria; kehottaa sen tähden jäsenvaltioita panemaan välittömästi täytäntöön direktiivin 2006/54/EY säännökset ja edistämään erityisesti ”samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka” -periaatetta;

16. katsoo tarpeelliseksi toimia myös eriarvoisuuden vähentämiseksi naisten ja miesten eläkkeiden osalta, koska naiset hoitavat vielä nykyäänkin suurimman osan perhevelvollisuuksista, mikä aiheuttaa työurien keskeytymisiä ja yleisemminkin ottaen miehiä vähäisempää työuraan panostamista;

17. pahoittelee, että komissio ei ole vielä esittänyt edellä mainitussa 18. marraskuuta 2008 annetussa päätöslauselmassa pyydettyä lainsäädäntöehdotusta miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan nykyisen lainsäädännön tarkistamisesta; kehottaa näin ollen komissiota esittämään mitä pikimmin kyseisen säädösehdotuksen;

18. tukee komissiota sen käynnistäessä rikkomusmenettelyjä voimassa olevien direktiivien kansallisen täytäntöönpanon osalta; katsoo, että jäsenvaltioiden on saatettava naisten ja miesten tasa-arvoon liittyvät direktiivit mitä pikimmin osaksi kansallista lainsäädäntöään, jolleivat ne ole sitä jo tehneet, ja erityisesti valvottava, että direktiivejä sovelletaan oikein;

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään kouluissa ja työpaikoilla sekä tiedotusvälineissä tiedotuskampanjoita, joilla tuetaan etenkin tyttöjen ammatinvalinnan monipuolistumista, torjutaan itsepintaisia sukupuolistereotypioita ja alentavia mielikuvia ja joissa korostetaan etenkin miesten roolia kotiin liittyvien vastuiden tasapuolisessa jakamisessa sekä työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisessa;

20. kehottaa jäsenvaltioita antamaan tunnustusta yrityksille, jotka toteuttavat toimia naisten ja miesten tasa-arvon edistämiseksi ja työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen helpottamiseksi, jotta kannustettaisiin tämän alan parhaiden käytänteiden levittämistä;

21. vaatii kehittämään esikouluikäisten lasten hoitojärjestelyjä sekä lasten, vanhusten ja muiden huollettavien hoitojärjestelyjä siten, että työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen helpottuu; hyväksyy komission toimet, joihin kuuluu vertailukelpoisten, oikea-aikaisten ja laadukkaiden tilastojen laatiminen sekä suositusten ehdottaminen erityisesti kutakin jäsenvaltiota varten; kehottaa jäsenvaltioita tekemään kaikkensa saavuttaakseen edellä mainitut alle kouluikäisten lasten päivähoitojärjestelyjä koskevat Barcelonan Eurooppaneuvoston tavoitteet;

22. korostaa komission toteuttamien toimien merkitystä, etenkin ehdotusta direktiivien 92/85/ETY (äitiysloma) ja 86/613/ETY (ammatinharjoittajat ja perheyrityksissä avustavat puolisot) tarkistamisesta; katsoo kuitenkin, että komission ehdotus direktiivin 92/85/ETY tarkistamiseksi ei ole riittävän kunnianhimoinen naisten ja miesten työ-, perhe- ja yksityiselämän yhteensovittamisen suhteen;

23. korostaa, että isyysvapaata koskevaa kysymystä on vielä tarkasteltava, ja kehottaa komissiota tukemaan kaikkia toimia, joilla pyritään kehittämään EU:n tasolla toteutettava isyysvapaajärjestely; katsoo, että äitiysloma on kytkettävä isyysvapaaseen, jotta naisilla olisi parempi suoja työmarkkinoilla ja jotta voitaisiin torjua isyysvapaan käytöstä yhteiskunnassa vallitsevia stereotyyppisiä käsityksiä;

24. kannustaa jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia edistämään naisten ja miesten tasapuolisempaa edustusta yritysten sekä hallinnollisten ja poliittisten elinten johtotehtävissä; pyytää siksi asettamaan sitovia tavoitteita, jotta varmistetaan naisten ja miesten tasavertainen edustus; huomauttaa tässä yhteydessä, että vaalikiintiöillä on myönteinen vaikutus naisten edustukseen;

25. panee tyytyväisenä merkille Norjan hallituksen päätöksen lisätä naisten määrää yksityisten ja julkisten yritysten hallintoneuvostoissa vähintään 40 prosenttiin ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan Norjan aloitteen myönteiseksi esimerkiksi ja aloittamaan samansuuntaiset toimet;

26. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään toisen asteen tutkinnon suorittaneille naisille suunnattuja kampanjoita, joilla heitä kannustetaan valitsemaan ura insinöörinä, jotta lisätään naisten määrää perinteisesti miesvaltaisissa teknisissä ammateissa;

27. panee tyytyväisenä merkille, että kesäkuun 2009 vaalien jälkeen Euroopan parlamentin valiokuntien naispuolisten puheenjohtajien sekä parlamentin naispuolisten varapuhemiesten määrä kasvoi huomattavasti ja että myös naispuolisten jäsenten osuus parlamentissa kasvoi, tosin hieman vaatimattomammin;

28. katsoo tässä yhteydessä, että naisten osuus komission jäsenehdokkaista (33 prosenttia kokonaismäärästä), joka saavutettiin suurten vaikeuksien jälkeen, on ehdoton vähimmäismäärä; katsoo, että Euroopan väestön monimuotoisuuden, myös sukupuolijakauman, olisi näyttävä paremmin komission kokoonpanossa; kehottaa jäsenvaltioita tulevissa ehdokasasetteluissa esittämään kaksi ehdokasta, sekä miehen että naisen, jotta komissiosta olisi helpompi koota edustuksellisempi;

Keskiviikko 10. helmikuuta 2010

29. kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan huolellisesti maahanmuuttopolitiikkojaan ja käyttämään paremmin hyväkseen korkeasti koulutettujen maahanmuuttajanaisten kyvyt sekä varmistamaan sosiaaliturvan kotitalouksissa ja muilla puutteellisen sosiaaliturvan aloilla työskenteleville naisille edistääkseen maahanmuuttajanaisten sopeutumista myös varmistamalla, että he pääsevät koulutukseen, etenkin ammattikoulutukseen ja opiskelemaan vastaanottajamaan kieltä;

30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan etusijalle heikommassa asemassa olevat naisryhmät ja kiinnittämään niihin erityistä huomiota sekä kehittämään toimia niiden tarpeisiin vastaamiseksi; katsoo, että tällaisia ryhmiä ovat erityisesti vammaiset naiset ja naiset, joilla on huollettavia, sekä iäkkäät, vähemmistöihin kuuluvat naiset, maahanmuuttajanaiset ja vankilassa olevat naiset;

31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään ja toteuttamaan tarvittavat toimet tukeakseen vammaisten naisten etenemistä yhteiskunta-, työ- ja kulttuurielämässä sekä politiikassa, missä he ovat edelleen aliedustettuina;

32. kehottaa Tšekin tasavaltaa, Saksaa, Viroa, Irlantia, Kreikkaa, Italiaa, Liettuaa, Unkaria, Alankomaita, Suomea ja Ruotsia ratifioimaan viipymättä Euroopan neuvoston ihmiskaupan vastaisen yleissopimuksen;

33. muistuttaa, että naisiin kohdistuva väkivalta on suuri ongelma, johon on puututtava kaikin keinoin sekä unionissa että jäsenvaltioissa, ja kehottaa jälleen komissiota ottamaan viiden seuraavan vuoden aikana käyttöön naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen eurooppalaisen teemavuoden; on tyytyväinen siihen, että neuvoston puheenjohtajavaltio Espanja on ottanut naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnan yhdeksi painopistealueistaan, ja kehottaa seuraavia puheenjohtajavaltioita toimimaan samalla tavalla;

34. tukee puheenjohtajavaltio Espanjan ehdotuksia, jotka koskevat eurooppalaisen uhrien suojelumääräyksen käyttöön ottamista ja koko Euroopan unionin laajuisen uhreja auttavan puhelimen perustamista;

35. korostaa naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnan tärkeyttä naisten ja miesten tasa-arvon saavuttamiseksi; kehottaa komissiota aloittamaan kattavan direktiiviehdotuksen laatimisen kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan, myös naiskaupan, ehkäisystä ja torjunnasta;

36. korostaa, että naisilla täytyy olla oikeus valvoa omia seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksiaan ja heille on etenkin turvattava mahdollisuus turvautua ehkäisyyn ja raskaudenkeskeytykseen; korostaa, että naisilla pitää olla mahdollisuus ilmaiseen raskaudenkeskeytysneuvontaan; tukee siksi 3. syyskuuta 2008 annetun päätöslauselman mukaisesti toimenpiteitä ja toimia, jotka edistävät naisille suunnattujen seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelujen saatavuutta ja parantavat naisten tietämystä oikeuksistaan ja saatavilla olevista palveluista; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan toimenpiteitä ja toimia, jotta miehet tiedostaisivat vastuunsa seksuaali- ja lisääntymisasioissa;

37. panee merkille, että Euroopan tasa-arvoinstituutin perustamisprosessi on edelleen käynnissä, ja odottaa instituutin saattamista täyteen toimintakuntoon mahdollisimman nopeasti;

38. kehottaa komissiota jatkamaan uutta ”ei pelkästään BKT” -strategiaansa ja sisällyttämään toimintaansa strategioita, joilla pystytään mittaamaan, millainen vaikutus naisten ja miesten toiminnalla sukupolvien välisen solidaarisuuden alalla on jäsenvaltioiden BKT:hen;

39. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.